

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angeljček“

Štev. 4.

V Ljubljani, 1. aprila 1903.

Leto XXXIII.

Moja pomlad.

Ko zrla sem v jesenske dnove,
Ko vênel je za cvetom cvet,
Srce mi je popraševalo:
„Bog vedi, če te vidim spet.“

Ko zadnji so zamrli glasi,
Mi onemélo je srce:
„Bog vedi, ali še bom živa,
Ko spevi ti se spet zbude.“

Brsti iznova mlado popje,
Za spevom ori spev glasán —
Le v mojem srcu, v mojem srcu
Je spev in cvet v gomilo djan.

Pa vzcvêla bo pomlad vesela,
Na grobe šinila z neba, —
Spet v cvetje bode vse odela,
Prizvala pesmi iz srca. —

Milka Posavska.

Čez noč . . .

Nocojsnjo noč po polju
Pa piš strupen zavel je
In rožicam nedolžnim
Obrazek zledenel je.

Saj tudi v naših vrstah
Pogostoma takó je:
Zvečer še veseli se —
A zjutraj zvon mu poje . . .

Gradiški.

